

Stukken van mensen van figurentheater Ultima Thule vertelt verhalen over eenvoudige mensen die vat proberen te krijgen op hun eigen bestaan, maar daar niet of nauwelijks in slagen. 'Ze kijken verwonderd naar de wereld en slaan in paniek als daar ook maar één schakel in verandert', zegt Wim De Wulf, auteur en regisseur van het stuk.

TEKST Ines Minten · FOTO Filip Claessens

'Variété met dansende poppen'

Stukken van mensen
door figurentheater Ultima Thule

De personages uit *Stukken van mensen* hanteren een kromme logica die ik heel mooi vind', legt Wim De Wulf uit. 'Er schuilt een soort tragiek in al wat ze doen en zeggen.' Een tragische voorstelling is het nochtans niet. De Wulf baseerde zich op de sketches van Karl Valentin, een Duitse cabaretier die vooral in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw veel succes kende. De auteur-regisseur kwam met het materiaal in contact in het begin van de jaren tachtig, toen hij met het gezelschap *Mannen van den*

Dam een Valentin-voorstelling maakte. 'We hebben dat stuk 120 keer gespeeld en ik heb me er toen ongelooflijk mee geamuseerd. De liefde voor Valentins groteske humor ben ik nooit meer kwijtgeraakt. Omdat we met Ultima Thule vaak de poëtische kant opgaan, vond ik een variétéstuk een leuke afwisseling. Variété met poppen die aan het dansen slaan, zie je ook niet elke dag.'

Zoals het leven dat voortjakkert

De hilarische sketches van Valentin wisselen af met scènes die De Wulf zelf schreef. 'Op

die manier verweef ik het verhaal van de acteurs die de sketches spelen in het stuk. Op hun beurt zoeken zij, net als hun personages, houvast in de wereld. De twee verhaallijnen samen leveren een mooie smeltkroes op.' Er staan ook twee muzikanten op de scène, die met hun melodieën het zwepende ritme van de voorstelling aangeven. 'Zij dragen bij tot de variété sfeer', vindt Wim De Wulf. 'De personages in het stuk spelen hun sketches en lopen daarbij almaar het podium op en af. Een continu voortjakkend orkestje hoort daarbij. Het staat tegelijk voor het leven dat nooit stilstaat. Ook al zou je het soms willen, het blijft maar doorgaan.'

De realiteit anders

Veel volwassenen moeten nog altijd een drempel over voor ze een ticket voor figurentheater kopen. Toneel met poppen, is dat niet voor kinderen?, vragen ze zich af. 'De vooroordelen nemen gelukkig af', zegt Wim De Wulf. 'Onze voorstellingen trekken meer en meer publiek. Na afloop krijgen we vaak commentaar van toeschouwers die schoorvoetend een eerste ticket hadden gekocht. *Ik twijfelde om te komen omdat jullie met poppen werken*, geven ze dan eerlijk toe, *maar dergelijk theater heb ik nooit eerder gezien en het heeft me danig gepakt*. Zulke mensen blijven komen.' Dat het betere figurentheater in de smaak valt, bewijzen ook de loftuitingen die Ultima Thule krijgt in de pers. De afgelopen jaren konden producties zoals de *Gomaartriologie* en *Rostekop* op algemene goedkeuring rekenen. 1900 reisde naar verscheidene internationale festivals. Wim De Wulf zelf maakte kennis met het genre in de tweede helft van de jaren negentig. 'Toen vroeg Ultima Thule me voor het eerst om een productie te maken. Het beviel me enorm en ik ben bij het gezelschap blijven hangen. Je bent als maker natuurlijk voor een deel afhankelijk van de technische mogelijkheden van de poppen. Toch geven de figuren je ook een grote vrijheid. Een pop kun je bijvoorbeeld probleemloos van de trap laten donderen op scène. Wil je dat ze vliegt, dan vliegt ze. Een pop is niet realistisch, maar ze is wel zeer aanwezig op een podium. Ze creëert een afstand tot de realiteit, waardoor je die realiteit op een heel andere manier kunt laten zien.'

ZA · 18 DEC · 20.30

Stukken van mensen

Ultima Thule

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43